

verhaal 49

We zijn bijna 25 jaar koster geweest in Kootstertille en wat me nog altijd bijgebleven is:

's morgens vroeg als eerste in de kerk en als eerste de geestelijke liederen laten klinken (die via de kerktelefoon thuis waren te beluisteren), verwarming aanzetten, liturgie ophangen en koffie zetten.

Als dat klaar was: genieten van mijn bakje.

Dan, net als zovele zondagen, gaat heel voorzichtig de schuifdeur open en een eenvoudige vrouw komt binnen: "Ik dacht de koster heeft de koffie klaar, dus ga ik die kant maar op".

Wij tweeën, samen in die grote lege kerkzaal met de gewijde muziek op de achtergrond, hebben veel goede en dierbare gesprekken gevoerd.

Dan was het voor mij echt zondag.

Ik ben geen koster meer en mevrouw is helaas overleden.

Groet H Koops